

следва филология въ Русия. — Избира за специалност медицината, въ Атинския университетъ. — Грижи за просвѣтата и възраждането на народа. — Кога пристига той въ гръцката столица. — Нешастие съ спестенитѣ му пари. — Оказватъ му помощъ Антонъ Ивановъ и Г. Золотовичъ. — Какви лекции и кои професори по медицина слуша той. — Частни научни интереси и четени книги. — Статии и студии, писани отъ Селимински въ Атина. — 2. Българитѣ въ Атина. — Първи впечатления отъ гръцката столица. — Младежи отъ България дошли да учатъ тукъ. — Преклонение предъ древното величие, което напомня впечатленията на Пърличева. — Връзки на Селимински съ българскитѣ ученици и студенти. — Нѣкои отъ тия сж учили по-рано при Каири, на о-въ Андросъ. — Ив. Добровски, Ст. Чомаковъ и Иларионъ Михайловски. — „Славяно-българско ученолюбиво дружество“. — Повисено народностно самочувствие въ този кръгъ. — Г. С. Раковски и „Македонското дружество“ въ Атина. — Съгласие между български и гръцки съзаклетници. — Селимински и починитѣ за революция. — Селимински като вдъхновител на българската колония. — Усилията му да отвърне отъ елиномания нѣкои българи. — Радостта му за живия патриотически духъ на младитѣ. — 3. Връзкитѣ между Априлова и Селимински. — Писма на Селимински до Априлова отъ 1835 и 1840 г. — Въпросътъ за възпитанието на атинскитѣ младежи. — Фалмерайеръ за етническия характеръ на новитѣ гърци. — Селимински поддържа теорията на нѣмския ученъ. — Архимандритъ Анатолий безразличенъ къмъ българскитѣ национални и образователни идеали. — Ликътъ на царъ Шишмана и изследванията на рускитѣ учени. — Нужда отъ висше образование въ Русия. — Само възпитанитѣ въ Русия могатъ, споредъ Априлова, да бждатъ полезни на народа ни. — Селимински е сжщо тѣй противъ гръкоманията и за руско образование. — Атинскитѣ младежи изучаватъ вече старобългарски и руски езикъ. — Кои атински младежи ламтятъ да следватъ въ Русия. — 4. Елиномания, руско образование и мисли за свобода. — Агитация и ходатайства на Селимински за следване на българчета въ Русия. — Априловъ се вслушва въ доводи и препоръжки на Селимински. — Гръцкитѣ писма на Селимински като отчети по положението. — Четири българчета биватъ приети въ Одеската семинария. — Грижи за висшето образование. — Политическото положение критическо за България. — Трѣбва да се подготвимъ за свободата, за да не дойде ново по-тежко иго. — Ценни мисли на Селимински отъ 1841 г. — Обратъ въ чувствата на атинскитѣ българи за Русия. — Н. Михайловски, Ив. Момчиловъ, Ив. Шоповъ и др. отиватъ въ руски учебни заведения. — Копнежъ на Селимински „да се издлъжи на народа си“